

۲۰۱۹/۰۶/۱۶

عارف عباسی

سوالاتی که تا حال لاینحل مانده!

اشتراک شصت نفر را به زیر نام صلح در دو جلسه منعقد ماسکو همه می دانیم، ولی مثل هر سانحه تراژیک دیگر از جوش فرو نشست و به سردی گرائید و به فراموشی سپرده شد، ولی تا هنوز در این آتش خیانت، دل و درونم می سوزد که چگونه این ها به روسیه رفته و با مذاکرات بیهوده، بی نتیجه و نمایشی به وطن و ملت ره خیانت و حيله و تزویر پیش گرفتند و یک بار دیگر برای انحصار موقف و قدرت، خود را مطرح نموده، و دور ملت خط کشیدند. برای جلوگیری از زیاده گویی، ملاحظات و سوالات را که تا حال جوابی برای آن نیافته ام مطرح می کنم:

- ۱- تا حال این، جزء اسرار باقی ماند که جلسه اول ماسکو توسط کدام مرجع دائر شد؟
- ۲- شنیدیم که یک انجمن افغان ها مقیم ماسکو این ابتکار عمل را عهده دار بوده اند (دروغ شاخدار).
- الف - چنین انجمنی به نام انجمن افغان ها در ماسکو وجود ندارد.
- ب- اگر احیاناً انجمن نام نهادی باشد به هیچ وجه از لحاظ مالی قادر به مهمانداری شصت نفر و ترتیبات لازم در مجلل ترین هتل ماسکو نیست. و کدام اجندای خاص و هدف مشخص برای این جلسه از طرف انجمن تهیه نشده بود.
- ج- اگر دعوت از انجمن بود چرا رئیس انجمن مجلس را افتتاح نکرد؟
- ۳ - اگر از حزب وحدت دعوت صورت می گرفت محقق به آسانی شصت نفر را جمع می کرد و همچنان معلم عطا و دوستم این کار را انجام داده می توانستند.

ولی در شرائط فعلی گرد هم آیی غیر مترقبه شصت کله بل خیال متشکل از اشخاص، اعضای احزاب چپ و راست و دیگرانی که همه غیر متجانس اند، امکان پذیر و عملی نیست تا قدرتی در قفا نباشد. چگونه این شصت نفر متشکل شدند؟ و چگونه و چه وقت روی یک هدف مشترک موافقه کردند؟ آیا کدام منبعی از کدام اجلاس شان در محلی قبل از سفر شان به ماسکو اطلاع داشت؟ عامل و انگیزه کی و کدام مرجع بوده؟ موقف قانونی این گروه چه بوده و از کی نمایندگی می کردند؟

۴- آیا این جمعیت به اذن و اراده امریکا تشکیل شده؟ اگر جواب مثبت باشد پس یقیناً خلیل زاد در آن نقش داشته.

۵ - اگر بنا بر ملاحظات سیاسی ابتکار روسیه باشد چطور و چگونه و روی کدام دلیل این شصت نفر را بر گزیده؟ یا این که "ضمیر کابلوف" ، نماینده فدراسیون روسیه در کابل که مناسبات حسنه با کرزی دارد، به مشوره حامد کرزی از این جمعیت دعوت کرده باشد.

به هر حال این موضوع به حیث یک معما باقی است.

هر دو جلسه اگر گلستان آرزو های روس را آبیاری کرده باشد و یا به چاکران پاکستان قوت و اعتباری داده باشد، کم ترین دست آوردی در راه صلح نداشته و حتی با تضرع و زاری عطای نور آتش بس ایام عید را قبول نکردند. اما جلسه دومی که تحت سرلوحه صدمین سالگره دوستی روسیه و افغانستان!!!!؟؟؟؟ دایر شد، به کمال شهامت به حیث یک افغان با احساس و با وجدان بیدار بی هراس می گویم که این یک خیانت بزرگ ملی بود و یک عده وطن فروش، فرو مایه خود فروخته هر دوران، فاقد شرف و عزت و کرامت، نه تنها بر تجاوز شوروی بر افغانستان مهر تائید گذاشتند بلکه حزب وطن فروش و خائن د خ را با تمام جنایاتش زیر نام دوستی سند برائت دادند.

خون دو ملیون افغان مبارز و آزادی خواه را بی شرفانه مورد معامله قرار دادند.

معلم عطاء که از روی ورق تهیه شده به مشکل می خواند و در خواندن هر سطر پیش پای می خورد فیلسوفانه این دوستی را چین تاریخی پوشاند.

این گروه دشمن علنی مردم، موقف طالبان شبح نظامی پاکستان را چندین مرتبه بلند برده و به حیثیت، شرافت، عزت و وقار ملت که زیر ضربات وحشیانه نوکران پاکستان در این هفده سال متحمل قربانی و خسارات بی شمار شده اند شاشیدند.

این قماش در میان راه، صلح را اختطاف و آن را غرض تأمین منافع خود به گروگان گرفته اند.

ای ملت غافل و به خواب رفته!

تابه کی در برابر جنایات این گروه زانوبه زمین زده سرفرو آورده

و این اسارت سنگین را می پذیری؟

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نیشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده معزز را مطالعه کنند، می توانند با "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به "آرشیف" شان رهنمائی شوند.

مجلس ماسکو و اسارت ننگین

A_abasi_28_majles_moscow_wa_essaarat_nangin.pdf